

Θεοῦ καὶ πρόσευξαι ἵνα ἀναστῆ ἡ γυνή μου καὶ πιστεύω καὶ γὼ τῷ Χριστῷ καὶ βαπτίζομαι». Καὶ ἐκέλευσεν ὁ ἅγιος Ὑπάτιος στήναι τὴν κλίνην οὗ ἔκειτο ὁ νεκρὸς καὶ κλίνας τὰ γόνατα αὐτοῦ προσηύξατο λέγων· « κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θεός, ὁ τὸν τετραήμερον Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας τῷ ὀνόματί σου, αὐτός, δέσποτα, ἐπάκουσόν μου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα καὶ ὁ ἡγεμὼν πιστεύσῃ εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον». Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν νεκρὰν λέγει· « σοὶ λέγω ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀνάστηθι ἀπὸ τῶν νεκρῶν». Καὶ εὐθέως ἀνέστη, καὶ ἀνασταῖσα προσέπεσε τοῖς ποσὶ τοῦ ἁγίου Ὑπατίου καὶ λέγει αὐτῷ· « ἐλήσόν με, μαθητὰ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ, καὶ βάπτισόν με ἵνα καὶ γὼ τύχῃ ἀνέσεως. Ἐπειδὴ γὰρ ἑώρακα ἐκεῖ τοὺς μὴ ἔχοντας τὸ ἅγιον βάπτισμα κακῶς τιμωρουμένους, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τὰ εἰδῶλα πῶς κρατοῦνται ὑπὸ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν».

9. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ παρεστὼς ὄχλος ἐπίστευσαν καὶ αὐτοὶ ⁽¹⁾ καὶ ἐβαπτίσθησαν· ὁ δὲ φιλόδημος θεὸς ὁ ⁽²⁾ τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομῶν ἐκέλευσε δράκοντα φοβερὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐξελεῖν καὶ ἔλθειν ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ βασιλέως ὅπου ἦν τὸ χρυσεῖον· καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸ τρίτον καὶ ἐκράτησεν αὐτὸ ⁽³⁾ καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐγγίσει ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῆς δυσωδίας ἐκείνης. Ἦν γὰρ τὸ μέγεθος αὐτοῦ φοβερὸν λίαν ἔχον τὸ μῆκος αὐτοῦ πήχεις ἑβδομήκοντα πέντε, ἔχον κεφαλὰς τρεῖς καὶ [236] τὸ πλάτος πήχεις ἑπτὰ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ πυρὸς καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὡς ξίφη ἠκονημένα καὶ ἐκ τῶν ῥινῶν αὐτοῦ ἐξήρχετο φλόξ πυρός· καὶ ἐν θλίψει πολλῇ καὶ ἀθυμίᾳ ὑπῆρχεν ὁ βασιλεὺς. Ἐκέλευσεν δὲ στρατιώτας τριακοσίους ἐνενήκοντα πολεμῆσαι αὐτὸν· καὶ εἰσελθόντων αὐτῶν πρὸς αὐτὸν ⁽⁴⁾ ἀνέτεινεν τὸ ὄμμα αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπέθανον ἅπαντες ⁽⁵⁾. Ἴδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸ γεγονός ἐφοβήθη φόβον ⁽⁶⁾ μέγαν καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μιερεῖς ⁽⁷⁾ τῶν θεῶν αὐτοῦ λέγει πρὸς αὐτούς· « οἴδατε ἀρχιερεῖς καὶ πατέρες οἱ παριστάμενοι τοῖς μεγίστοις θεοῖς καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς λατρείας καθ' ἐκάστην ὥραν ἐξιλουόμενοι ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὕτως καὶ νῦν ἐκτενῆ δέησιν ὑπὲρ ἡμῶν ποιήσατε ὅπως διὰ τῶν εὐχῶν ὑμῶν μεταμεληθέντες οἱ θεοὶ ἐλεήσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀποδιώξωσι τὸν ἄγριον θῆρα τοῦτον ἀπὸ τῆς πόλεως ἡμῶν πρὶν κακῶς ἀναλώσει ἅπαντας· καὶ εἰ ἄξιοι ⁽⁸⁾ γενήσετε τοῦτο ποιῆσαι πολλῶν τιμῶν ἀξιοθήσεσθε παρ' ἐμοῦ». Ἀπέδωκε δὲ αὐτοῖς ἔλαιον καὶ κηρία καὶ μόσχους· ποιήσαντες δὲ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ νύκτας ἑπτὰ ⁽⁹⁾ τὰς ἑαυτῶν δεήσεις καὶ θυσίας οὐδὲν ὀφέλησαν· καὶ ἐν ἀθυμίᾳ πολλῇ γενόμενος ὁ βασιλεὺς ἐβουλήθη φυγεῖν ἐκ τῆς πόλεως.

(1) καὶ αὐτοὶ m. C

(2) ὁ πάντας πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομῶν καὶ ἕτερον θαῦμα ἐποίησεν ὅπως δοξάσει τὸν ἑαυτοῦ θεράποντα Ὑπάτιον· ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης ἐξελεῖν κτλ. R.²

(3) τρίτον καὶ ἐκρ. αὐτὸ d. C N.

(4) εἰσελθ. αὐ. π. αὐ. d. C.

(5) καὶ ἀπέκτεινεν ἅπαντας C N.

(6) μέγα C.

(7) ἱερεῖς N. Cfr. quae disseruit H. Delehaye in *Comptes Rendus Acad. Inscr.*, 1919, p. 128 sqq.

(8) γενήσετε d. C.

(9) ἑπτὰ alterum d. C — αὐτοῦ d. C.